

26.4. Ne 3. neděle velikonoční

27.4. Po pondělí po 3. neděli velikonoční

28.4. Út úterý po 3. neděli velikonoční

29.4. St svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

30.4. Čt památka sv. Zikmunda, mučedníka

1.5. Pá památka sv. Josefa, dělníka (1. pátek v měsíci)

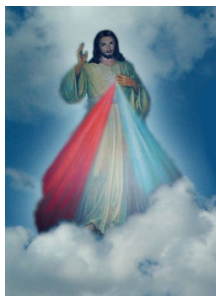
Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

2.5. So svátek Přenesení sv. Norberta na Strahov (1. sobota v měsíci)

3.5. Ne 4. neděle velikonoční – den modliteb za duchovní povolání

- **Do odvolání se prozatím v našem farním obvodu nekonají veřejné bohoslužby.** Bližší vysvětlení – viz Poutníček č. 16. S ohledem na další vývoj není změna vyloučena.
- Začíná **měsíc Panny Marie**. Současná doba je velkou příležitostí k zamyšlení, jak jsme přijali výzvy Panny Marie pro současnou dobu...
- Je důležité si **všimnout si krásy života a děkovat za všechno**. Neděkujeme za vzduch, který dýcháme a vodu, kterou pijeme. O většině orgánů nevíme ani že je máme, dokud jsme zdraví a nemáme žádný problém. V Itálii se v této době stal jeden neobvyklý případ. Starý muž, který byl kvůli nemoci COVID 19 připojený dlouhou dobu na plicním ventilátoru, aby neumřel, dostal od lékaře po vyléčení v nemocnici účet za léčení, za každý den to bylo 500 Eur, a celý se zarazil. Lékař se ho ptal, jestli je s účtem nějaký problém a on řekl, že ne, že jen přemýšlí. Říká: „Už 90 let bezplatně dýchám vzduch a nikdy jsem si nemyslel, že je to dar, abych měl za to někomu zaplatit.“ Až dokud něco neztratíme, dokud nezůstaneme bez někoho, bez něčeho, často si toho ani nevšimneme. Tak je to i s námi. Nemáme potřebu děkovat. Můžeme dýchat bez přístrojů, jíst bez hadiček nebo různých pomůcek, můžeme jít na procházku, obdivovat zpěv ptáků, slunce... Tolik je krás, které nás denně obklopují, ale vůbec si jich nevšimáme. Vděčnost je přitom základní vlastností křesťana. Chceme-li být opravdové děti Boží, musíme děkovat. Stejně tak je i dar mše svatá, zpověď... Teprve když něco nemáme, uvědomíme se, že to je dar. Tak nás učili i rodiče od malička, abychom uměli poděkovat za všechno, za všechno, co je dar. Rodina je malá církev. V ní se člověk má učit vděčnosti...
- **O vděčnosti** můžeme porozjímat s **otcem Ljubem Kurtovičem**, františkánem z Medžugorje. Celou promluvu, pronesenou při duchovní obnově na dálku tuto sobotu 25. dubna, najdete na webové adrese: <https://svetlomariino.sk/2020/04/vdacnost/>.
- Sucho v naší zemi se stále zhoršuje, mnoho stromů je suchem bezprostředně ohroženo. **Naši biskupové vyzývají k modlitbám za déšť**. Pamatujme na tyto důležité úmysly...

Poutníčkova

příloha

roč.19, č.17

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

O setkání se zmrtvýchvstalým (Papež František, 26.4.2020)

„Pán se od nás nechává potkat, rád nám naslouchá, neustále nás provází a zahrnuje milostí. Modleme se dnes při této mši za všechny lidi, kteří trpí smutkem v důsledku samoty nebo nejisté budoucnosti, která je čeká, když se nemohou postarat o rodinu, protože nemají peníze a práci. Smutek trápi mnohé. Modleme se za ně dnes.“

„Mnohokrát jsme slyšeli, že křesťanství není jenom věroukou, způsobem jednání či kulturou. Ano, je tím vším, ale důležitější a prvořadě je setkání. Člověk je křesťanem, protože se setkal s Ježíšem Kristem, nechal se Jím potkat. Tato pasáž z Lukášova evangelia popisuje toto setkání, způsob, jak správně chápat Pánovo jednání. Od narození v sobě nosíme neklid. Bůh to tak chtěl. Je to neklid hledající plnost, touha nalézt Boha, a často si tento neklid ani neuvědomujeme. Naše srdce je neklidné. Naše srdce má žízeň. Žízni po setkání s Bohem. Hledá Jej, nezřídka na špatných cestách. Bloudí, vrací se a hledá... Na druhé straně po tomto setkání žízni Bůh, takže poslal Ježíše, aby se s námi setkal a šel tomuto neklidu vstříc.“

Jak jedná Ježíš? V tomto evangelním úryvku (srov. Lk 24,13-35) dobře vidíme, jak respektuje naši situaci, nejde dál. Jenom někdy v případě zatvrzelých jako u Pavla, kterého shodil z koně. Obvykle však postupuje pozvolna, respektuje náš čas. Je Pánem trpělivosti. Jakou jen trpělivost má Pán s každým z nás! Pán kráčí vedle nás. Jak jsme viděli u těchto dvou učedníků, naslouchá našemu neklidu – zná jej – a v určité chvíli nám něco řekne. Pán rád poslouchá, jak mluvíme, aby nám porozuměl a podal na onen neklid správnou odpověď. Pán nezrychluje, drží s námi krok, i když se často loudáme, ale taková je Jeho trpělivost.

Staré pravidlo říká, že opravdový poutník drží krok s tím nejpomalejším. A Ježíš to tak umí a dělá, nezrychluje a čeká, až vykročíme my. A když nadejde čas, položí nám otázku. V tomto případě je jasná: »O čem to cestou spolu rozmlouváte?« (v.17). Dělá nevědoucího, aby nás rozmluvil. Je rád, když mluvíme. Nechá nás mluvit, aby nás slyšel a odpověděl nám. Jako by dělal ignoranta, ale s úctou. A potom odpovídá, vysvětluje, co je třeba. Tady říká: »,Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?« Potom začal od Mojžíše, (probral dále) všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech (částech) Písma na něj vztahuje« (v. 26). Vysvětluje a objasňuje.

Přiznávám se, že bych rád věděl, jak to Ježíš vysvětloval, abych to dělal taky. Byla to překrásná katecheze. A potom Ježíš, který se s námi sblížil a doprovázel nás, předstírá, jako by chtěl jít dál, aby zjistil míru našeho neklidu. »Zůstaň s námi« (v.29). Tak se nechává potkat. Setkání však není pouze ona chvíle při lámání chleba, nýbrž celá ta cesta. Setkáváme se s Ježíšem v temnotě svých pochyb. I v šeredné tmě svých hříchů, a on je tam, aby nám pomáhal v našem neklidu. Je stále s námi.

Pán nás provází, protože se s námi chce setkat. Proto říkáme, že jádrem křesťanství je setkání, a to setkání s Ježíšem. Proč jsi křesťan? Proč jsi křesťanka? Mnoho lidí neumí odpovědět. Někteří říkají, že z tradice, jiní to neumí říci, protože potkali Ježíše, ale nepostřehli, že šlo o setkání s Ježíšem. Ježíš nás hledá neustále. A my máme svůj neklid. Když se náš neklid setká s Ježíšem, začíná život milosti, život plnosti, život křesťanské pouti.

Kéž Pán daruje nám všem tuto milost setkávání se s Ježíšem po všechny dny, vědět a poznávat, že právě On pokaždé kráčí s námi. Je našim druhem na pouti.“